

det var oprigtig ment med de Programmer, siden de havde valgt den Formand, de havde valgt i Landstinget. Nu skal jeg vel vogte mig for at komme til at kritisere det andet Ting's Formandsvalg, jeg har ikke gjort det i min første Tale og skal heller ikke gøre det her, jeg mener, at det er taktløst at gøre det, jeg mener, at det ligger ganske uden for det ene Ting's Kompetence at kritisere saadanne rent indre Valg og indre politiske Handlinger, som det andet Ting maatte foretage. Jeg vilde føle mig fornærmet, hvis Landstinget kritiserede Folketingets Formandsvalg, og jeg skal heller ikke gøre noget lignende for Landstingets Bedkommende. Jeg skal blot minde det ærede Medlem om, at det, at hans Parade var ren formel, fremgaar deraf, at det ærede Medlem vel maa vide, at naar man træder ind som et nyt Medlem i et Ting, kan man ikke lige straks give sig til at gribe ind i en Handling af saa særlig personlig Art som et Formandsvalg. Det maa det ærede Medlem vide, at det er noget, der afgøres af de gamle Medlemmer, der ere indviede i Tingets personlige Forhold. Gaae over for sigt staa de ny Medlemmer faktisk magtesløse, om de end formelt afgive Stemme ligesom de andre. Saa udtalte det ærede Medlem fra Ringkøbing, at Systemkiftet var der ikke, fordi det provisoriske Sværd stadig svævede over vore Hoveder, og saa rettede han det intrikate Spørgsmaal til mig, hvad jeg vilde gøre som Medlem af et eventuelt Fællesudvalg, hvis vi til næste Marts Maaned fik at høre dette berømte: „3 Millioner inden Midnat“. Jeg skal for det første dertil svare det ærede Medlem, at hvis et saadant Ultimatum blev rettet til dette Ting fra Regeringens Side eller fra Landstingets Side, saa vilde jeg mene, at man lige saa godt med det samme kunde opgive Sværet, saa var i Virkeligheden i Forvejen alt bristet, inden Bristningen endnu var formelt konstateret. For mig vil det være et Bevis — i den Henseende kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem — at saa var Sværet opgivet. Men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa en Ting, at efter Tanken med Forliget og Rigsdagsbeslutningerne, saa er der ingen politisk Midnat mere i den Forstand, det ærede Medlem talte om. Netop det, at man den Gang kunde sige: „3 Millioner inden Kl. 12“, var, fordi der hindses Kl. 12 laa Provisoriet, det tomme Rum. Men hvis det ærede Medlem vil være ganske oprigtig, maa han indrømme, at den Fortjeneste har i alt Fald Forliget haft, at hindses Midnat den 31te Marts ligger ikke det tomme Rum, men en midlertidig Finanslov, og rykke vi to

Maaneder frem i Tiden, og vi atter skulde staa lige over for en Bristning af Underhandlingerne, ligger der atter ikke det tomme Rum i den Forstand som før, men saa ligger der en Formel, som begge Tingene og ogsaa Regeringen har godkendt som rimelig og naturlig, og ingen af Parterne vil kunne tage Ansvar for at skyde en saadan midlertidig Finanslov til Side for at komme ind i provisoriske Tilstande. Situationen er altsaa væsentlig forandret fra, hvad den var i 1885.

Jeg skal nu gaa over til at omtale det ærede Medlems Udtalelser om de private Forhandlinger, som han vedblivende saa paa som noget politisk Djævelskab. Alt skulde foregaa aabent og klart for Bølgernes Øjne. Ja, det er, som jeg før udviklede, rent umuligt, og jeg skal ikke komme tilbage dertil igen. Det ærede Medlem henviste til Udvalgene. Men der foregaa jo netop ikke al Ting for Bølgernes Øjne. Ganske vist synes det efter en Højesteretsdom, der er falden i disse Dage, at der er Fare for, at det skal gøre det, men i dette Ting antager jeg, at vi ere enige om at gøre, hvad der staar i vor Magt, for at noget saadant ikke skal gentage sig, og for at Rigsdagsudvalgenes private Liv virkelig kan blive værnet, og det antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem vil være med til. Dermed falder det bort, som det ærede Medlem talte om, at al Ting skulde foregaa for Bølgernes Øjne, thi ingen af os vil undvære den mere fortlørlige Forhandlingsform i Udvalgene, som ogsaa Forretningsordenen fastsætter, at der skal være. De private Forhandlinger ere i Virkeligheden ikke andet end noget, der under alle Forhold gaar jævnsides med Udvalgsforhandlingerne, og det afdøde Medlem, som det ærede Medlem er politisk Discipel af, og hvis Grundsetninger han i det hele forsætter, afdøde Berg — jeg siger det paa ingen Maade for derved at sætte nogen Plet paa ham, hvad det ærede Medlem nok kan forstaa efter hele min Opfattelse — foragtede paa ingen Maade at benytte sig af de private Underhandlinger. Det afdøde Medlem har opnaaet adskillige af sine Resultater netop ved at gaa den private Vej, det kan det ærede Medlem saa Bekræftelse paa hos alle dem, der vare Bergs politiske Medarbejdere, og af dem er der jo endnu en hel Del til Stede. Med Hensyn til Valgdagen fremhævede det ærede Medlem med nogen Styrke en Udtalelse af mig, som han glædede sig til, at jeg skulde staa til Regnskab for, nemlig: en Finanslov, ren for Provisorier. Jeg imigrer mig slet ikke med, at det, at jeg oplyser denne Misforstaaelse,